

[Gunnar Fog-Petersen.]

Synsvinkelen: en Del af Folkeernæringen, se paa det som et Erhvervslovsforslag, vilde vi gøre os skyldige i en Fejltagelse. Jagt spiller økonomisk ikke anden Rolle end Statens Klasselotteri. Udgiften, der er forbundet med Jagtens Udøvelse, er som Helhed, naar alt tages i Betragtning, større end Indtægten. Men en og anden vinder jo nu og da en Gevinst i Lotteriet og har da Fordel deraf. Naar der er saa stor Interesse for Jagt og Jagtlovgivning, som der faktisk er her i Landet, og naar der neppe findes noget Spørgsmaal, som i Partimøderne kan sætte Lidenskaberne saa hurtigt i Brand som netop dette Spørgsmaal, saa skyldes det, at Jagten bunder i gamle Instinkter, som det er vanskeligt at faa ryddet ud af Blodet, og som for overordentlig mange Mennesker betyder særdeles meget.

Det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (Døcker) talte om den Glæde, der er forbundet med at gaa paa Jagt. Ja, Jægerne vil jo hævde, at det er en af de fineste Oplevelser, man har, baade i den ene og den anden Retning, som Adspredelse fra Hverdagslivet. Derfor betyder det ogsaa saa meget for mange Mennesker fra Storbyerne; det er Vandringer ud af Tiden, som Johs. V. Jensen kalder det. Interessen er derfor stor om dette Spørgsmaal.

Min Opfattelse er nu den, at hvis dette Lovforslag vedtages, har vi faaet en langt bedre Jagtlov i Danmark, end vi hidtil har haft. Dette vil sikkert blive den almindelige Opfattelse, naar denne Lov har været praktiseret i nogen Tid. Loven er bedre, hvad angaar Straffen for Lovovertrædelser, og den er bedre med Hensyn til Fredningsbestemmelserne, og det er jo de væsentligste Punkter i Jagtloven. Den er ogsaa bedre, fordi Udbyttet af Jagttegnene skal gaa til at ophjælpe Vildtbestanden. At den vil tilfredsstille Fiskerne ved 50 Meter Bæltets Ophævelse, lægger jeg ikke saa forfærdelig megen Vægt paa; for det er mere deres Lyst til at jage, som derved tilfredsstilles, end noget, der har økonomisk Betydning. Men det kan jeg ogsaa tiltræde; naar man ikke maa vade paa Stranden, tror jeg ikke, det betyder saa meget. At der kan udøves Jagt paa Havet for 2 Kr. til en Ansvarsforsikring, finder jeg rimeligt og naturligt.

Den Deling af Jagttegnsafgiften, der nu finder Sted, er et Offer til den almindelige Opfattelse i vor Tid, som jeg i Almindelighed fuldt ud deler, men som neppe

vil faa stor praktisk Betydning her. Jagtkortene til 5 Kr. og til 10 Kr. vil kun blive løst af ganske faa. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at mange Mennesker vilde løse 5 Kr.s Jagtkort, hvorved de sikrer sig Ret til at udøve Jagt paa 40 Tdr. Land, bestemte 40 Tdr. Land; det er ikke hvor som helst, de ligger, disse 40 Tdr. Land, men man kan faa Ret til at leje et Areal paa 40 Tdr. Land foruden det, man har i sit eget. Det tror jeg ikke, mange vil give 5 Kr. for. 20 Kr.s Jagtkortene vil blive det almindelige ogsaa i Fremtiden, og det Beløb, som vil komme ind ved Løsning af disse Kort, vil blive anvendt efter de sagkyndiges Plan til Ophjælpning af Vildtbestanden. At fordele det til de enkelte Kommuner vil være en Urimelighed. Det vilde være urimeligt, fordi Københavns Kommune vilde faa Hovedparten deraf — det er vel den, hvis Indbyggere betaler mest til Jagtkortene —, og jeg ved ikke, hvordan den skulde anvende de Penge til Ophjælpning af Vildt, skønt der i og for sig er nok i Anlægene, i alt Fald om Vinteren. Og for mange af de øvrige Kommuner Vedkommende vil der blive Tale om saa smaa Beløb, at det slet ingenting vilde betyde til Ophjælpning af Vildtbestanden. Derfor er Lovforslagets Bestemmelser langt bedre end det, som det ærede Medlem tager Sigte paa.

I § 14 staar der, at alle Jagttegn løses hos Politiet paa det Sted, hvor den paa-gældende har Bopæl. I den gældende Jagtlov er Sognefogeden nævnt; han er ikke nævnt her, men han hører jo med til Politiet. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om man ikke i Fremtiden ligesom hidtil skal kunne løse Jagttegn hos Sognefogeden. Det vilde være rimeligt, om man kunde det, da det for mange Mennesker er en vel stor Ulejlighed at skulle til Politistationen for at faa fat i Jagttegnet. Det maa selvfølgelig kunne løses hos Politiets stedlige Repræsentant.

Jeg har endelig nogle Bemærkninger at gøre om §§ 15 og 16, som jeg vil bede Ministeren have Opmærksomheden henvendt paa. Her er nemlig ikke indført Bestemmelser, som burde gennemføres. Bestemmelserne i Begyndelsen af § 15 og i Begyndelsen af § 16 vedrørende de Dyr, som maa jages hele Aaret, er ført over som en Kliché fra den tidligere Lovgivning og fra tidligere Tider uden Hensyntagen til de siden da ændrede Forhold og ændrede Synsmaader. Naar der f. Eks. i Begyndelsen af § 15 er nævnt Væseler — Bruden og Lækatten eller Hermelinen tænker man vel